

תְּבָלִין לְשֶׁלֶחַן שֶׁבֶת

העלון לעלוי נשמת: בכור חי' בן בטי, אברהם זושא בן ר' יהושע, לאה בת ר' יום טוב ליפמאן, מיכאל בן שרה, אלכסנדר בן מרי, לודמילה בת לייב, משה בן זוהרה, יהודה בן שרה, יוסף בן חנה, מנחם שלום בן שמחה, חיים בן אסתר, תמרה בת יעקב - **תנצב"ה.**

ולהבדיל בין החיים למתים, העלון לרפואת: משה בן מזל-טוב, פורטונה, משה בן מנדל, נפתלי בן דבורה, סביטלנה צביה בת ברכה, מרי בת חנה - **בתוך שאר חולי עמו ישראל**

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה. העלון טעון גניזה. הלימוד בשבת פי אלף מיום חול.

כניסת השבת:
7:01

יציאת השבת:
8:13

רבנו תם:

8:56

הזמנים לפי אופק חיפה

עלון מספר: 252

פְּרֻשָׁת: בַּמִּדְבָּר

נְקוּדָה בַּפְּרֻשָׁה

רק לא לכטל תורה!

בהגיע התאריך הנקסף, ארצה לה תקלה מצערת. ביום שלפני, מרב היותה נרגשת, שכחה להודיע לרבנית שריבך שמתר אין באפשרותה להגיע מחמת הקפדן אצל הרופא. השעה היתה כבר 7:50 בפקר, וגם אם היתה רוצה להודיע עכשיו, לא היה ביכולתה לעשות זאת, כיון שהרבנית כבר יצאה לעבודתה בגן, ורק הרב היה בביתו.

המטפלת ננסה לדלמה צאקה. אם היא לא תגיע למשפחת שריבך, יאלץ הרב להישאר בביתו, ויתבטל מלמודו הקבוע ככולל פוניבז'.

מאיך, היא יכולה לכטל את התורה! ברם, התורה אצל הרופא מאוד חשוב לה, והיא תלתה בו כל כף הרבה תקוות. וכעת, אם תודיע על בטולו, תאלץ להמתין לפחות שנה שלימה! מה עושים? – התלבטות זה קשה וסבוכה!

המטפלת, שידעה פרק באהבת התורה, החליטה שהיא לא תגרם גשום אופן ביטול תורה לרב. היא תבטל את התורה לרופא, תגיע בזמן למשפחת שריבך, והיה מה שיהיה! – וכך עשתה.

מי שראה אותה באותו בקר מגיעה כהרגלה לבית משפחת שריבך, לא ידע על מה ותרה בהחלטתה הנוצרת, אבל הקדוש ברוך הוא ידע גם ידע, וגם לו יש מה לומר!

באותו חודש, לאחר שנים רבות של עקרות, התעברה האשה בשעה טובה, ולאחר 9 חודשים – נולד לה בן זכר.

הבן שנולד לה גדל וצמח בדרך התורה, ודור ההמשך שלו סרעב כבר מילדים ונקדים רבים ההולכים בדרך התורה והיראה. וכל זה חלקה בעולמה של האשה הצדקנית. גלמד ונחנה את ילדינו, ואת הדורות הבאים אחרינו, מהי פוקה של התורה, ונגדלם ונטפחם על פי ההשקפה הנכונה ש"נצאמן הוא בעל מלאכתך (הקדוש ברוך הוא), שישלם לך שכר מלאכתך". (לחנה בשמחה)

"וזאת עשו להם וחייו ולא ימתו" (ד-יט) בספר "בני שלמה", מביא את דברי הגמרא (ראש השנה יח.) שהיתה משפחה בירושלים שבניה היו מתים בכחירותם, לא עלינו. היו נבוכים ולא ידעו מה לעשות. אמר להם רבן יוחנן בן זכאי: "לכו ועסקו בתורה, וחייו". עסקו בתורה, וזכו לחיים ארבים. ידוע, שהתורה נקראת "זאת", שנגמרה: "וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל". וגם: "וזאת עשו להם, וחייו ולא ימתו".

כדי להמחיש לילדינו שהציר המרכזי בחינוך הוא שיהלל סוכב סביב התורה, נשכר את אגזם בספור מהגאון רבי בונם שריבך, מסנו נוכל ללמוד חכמה ומוסר על יוקרתה של התורה.

הספור התרחש בבית הוריו. אמו הרבנית עבדה כגוננת, כדי לפרנס את ילדיה. בשעות שבהן היתה בגן, היו ילדיה הקטנים מטפלים על ידי מטפלת שבאה לבית המשפחה, ושמרה על ילדיה.

מדי יום היתה הרבנית יוצאת מביתה שברחוב ה'חזון איש' בסביבות 7:30, כשהמטפלת מגיעה בסביבות 8:00, ובמחצית השעה הזו, היה אביו הגאון רבי פנחס שריבך משגיח על הילדים עד לצאתו לכולל פוניבז'.

המטפלת היתה אישה מיטדת במינה, אבל לצערנו, לא היו לה ילדים. הדבר הטריד את מנוחתה, וגזל ממנה את שמחת החיים.

בתקופה ההיא, לפני 50 שנה, לא היו אפשרויות מגוננות לטפול בנושא, וגם לא היו רופאים רבים שעמדו לרשות הצבור. כדי להתקבל אצל רופא, נאלצו להמתין תקופה ארוכה.

ספור לשבת

אין אדם שומע לי ומפסיד

לפני שבע שנים גרתי בירושלים. הרחבתי את דירתי ושיפצתי אותה כיהא. היתה לי דירה יפהפיה, נוחה ומאובזרת, אבל אחרי כל השיפוצים לא יכולתי ליהנות ממנה.

נעשיתי בעל חוב גדול, והחובות העיקו ולחצו עלי עד כדי פיקוח נפש. לא מצאתי עצה אחרת אלא למכור את הדירה ולקנות אחרת באחת מערי הארץ, כשההפרש ישמש לסילוק חלק מהחובות.

אחי שיחי' עזר לי למצוא דירה בביתר במחיר טוב. ראיתי אותה והתרשמתי ממנה. היו לה כמה חסרונות קטנים, אבל לא משמעותיים, ופניתי למכור את דירתי. לא ידעתי מהו המחיר שאפשר לבקש על הדירה שלי, ופניתי לחבר שמבין בדברים האלה. אמר לי החבר: "המחיר הוא לפי מטרים. על מטר של דירה באזור שלך אפשר לבקש סכום בטווח מחירים מסוים. כיון שהדירה שלך משופצת ויפה במיוחד, תוכל לבקש עליה את המחיר הגבוה. כעת תעשה חשבון ותדע את המחיר."

עשיתי כעצתו. שאלתי מתווך דירות כיצד מודדים את גודל הדירה, קיבלתי הוראות מדויקות ופעלתי על פיהן. בחישוב של 2,487,000 מטרים כולל המרפסת הגדולה הגעתי למחיר של 2,487,000 שקלים. שמחתי על הסכום הגבוה. הוא יעזור לי לגמור עם החובות.

בשלב הבא לקחתי דף ועט ורשמתי: למכירה דירה בת חמישה חדרים, כולל ששה מזגנים, במחיר 2,487,000 שקלים. תליתי מודעה אחת בכניסה לבית הכנסת החסידי שליד הבית ומודעה שנייה בכניסה לבית הכנסת שבנוסח אשכנז. באותו יום קיבלתי שיחת טלפון מצעיר שמעונין בדירה. "רק תסביר לי", הוא ביקש להבין, "מה פשר המחיר המשוונה שרשמתי - שני מיליונים ארבע מאות שמונים ושבעה אלף."

"זה פשוט לפי חישוב של המטרים בדירה כולל המרפסת", אמרתי לו. "כל מטר עולה כך וכך, וזה הסכום שעלה בחישוב". הוא נהנה מהפשטות שבה הצגתי את הדברים, בלי להסתיר שום דבר, ובא לראות את הדירה. היא מצאה חן בעיניו ביותר, והוא קרא גם לאשתו שתראה אותה. השניים התלהבו והחליטו שהדירה תהפוך להיות שלהם. את הכסף האבא של הבעל מביא, ולכן הם יביאו אותו שיראה את הדירה.

האבא - יהודי מסורתי, הגיע והתבונן על הדירה במבט מסחרי. הוא טען שהמחיר שקבעתי גבוה מדי. "יש לי את הכסף. אני מביא לך אותה במזומן, אבל לא משלם יותר משני מיליונים שלו מאות אלף שקלים". ככה הוא כיווץ את המחיר בכמעט מאה תשעים אלף שקלים.

לא הסכמתי לסגור את העסקה, כי הרגשתי שהמחיר שנקב האבא נמוך מדי, ואני זקוק לכל שקל בשביל לשלם את החובות. גם לאבא אמרתי שזו הסיבה שאיני יורד מהמחיר ואני מקווה

למצוא קונה שכן יסכים לזה. נפרדנו.

אחרי שהזוג הנלהב הזה היה אצלי בדירה, סיפרתי לגיסי על הדין ודברים שהיה לי עם האבא, והוא אמר: "בוא נברר מה באמת המחיר של הדירה". הוא מצא אחיין שגר באזור, וזה אמר לו: "תגייד לגיס שלך שהמחיר האמיתי של הדירה שלו הוא לא יותר ממיליון ותשע מאות אלף שקלים. אין לי מושג מי נתן לו רעיונות לחישובים המעניינים שלו, אבל זאת האמת. שימהר לסגור את העסקה כי איש בעולם לא ישלם לו מחיר כזה."

התקשרתי לזוג והודעתי שחשבתי על הדברים והחלטתי לבוא לקראתם - שישלמו את המחיר שהאבא הציע - שני מיליונים שלוש מאות.

הם שמחו מאוד, אבל העסקה עדיין לא בוצעה כי האבא חלה. גילו לו גידול ליד העין ל"ע, והוא נסע לחו"ל כדי לעבור ניתוח מסובך. חודש שלם הוא היה עסוק בענייני הבריאות וברוך ה' התרפא. בזמן הזה אני מסתובב אכול מרוב חובות, לא יודע להשית עצות בנפשי. מכירת הדירה היתה אז המוצא האחרון, והיא מתעכבת כל כך. אני הולך ברחוב ופתאום תופסת אותי מחשבה: מה עם הונאה?? הקונים בטוחים שהם הולכים לקנות דירה במחיר טוב, בעוד שהמחיר בשוק הוא הרבה יותר נמוך.

פניתי לביתו של רב דיין, מומחה בדיני ממונות, ושטחתי לפניו את שאלתי. הרב אמר לי שזאת אכן בעיה. אמנם אין אונאה בקרקעות, אבל יש בזה כמה שיטות, שאם כבר שילמו על הקרקע אין חובה להחזיר, אבל אם הקונה עדיין לא קנה, זה דין אחר. "במקרה שלך", אמר לי הרב, "עליך לדבר עם שלושה מתווכים, ואם הם אומרים לך שהמחיר הוא בהפרש של מאה אלף שקלים לפחות מהמחיר שאתה עומד לקבל, אתה חייב להודיע להם."

לגשת לשלושה מתווכים - זה היה גדול עלי. ניגשתי למתווך באזור, והוא אמר לי שהוא כבר שמע את שמו של הקונה שלי. הוא התעניין אצלו על הרבה דירות ויודע את המחירים, אבל אם אני שואל, אז שאדע שהמחיר שלי הוא באמת גבוה ולא כל כך פרופורציוני למחירים באזור. הסברתי והראיתי כמה הדירה שלי אינה סטנדרטית וכמה היא מיוחדת בכל מיני תוספות מיוחדות ושיפוצים נפלאים, עד שהוא הסכים לטפס עם המחיר עד שני מיליונים מאה.

כשסיפרתי לרב שהמתווך אמר שהקונה יודע את מחירי הדירות באזור, אמר הרב: אם כך, אין כאן הונאה. נזכרתי שהקונה שאל אותי ממה נובע המחיר הזה, ואמרתי לו שהמחיר הוא לפי מטרים, כנהוג, בעוד שזה לא ממש נהוג. הוא הסכים לקנות את הדירה על סמך דברי, וזה לא ישר לנקוב במחיר כאילו הוא המחיר הרגיל בשעה שהוא לא. התקשרתי לקונה ואמרתי: "לא נעים לי, אבל אני מוכרח ליידע אותך שאמרו לי שהמקסימום שמשלמים על דירה כזאת הוא שני מיליונים ומאה אלף שקלים, אבל עם כל זה אני מוכר אותה בשני מיליונים ושלוש מאות". זהו,

צריך את ההפרש. אם אמצא שההפרש מתאים נוכל להישאר במחיר הזה."

באותו שבוע ביום שלישי אמר לי ידיד שהוא ראה פרסום על דירה למכירה בביתר.

אולי אני מעוניין בה? הדירה היא לא התאימה לי, אבל הרעיון לנסות למצוא משהו אחר מהדירה הראשונה שהוצעה לי היתה הארה משמים. עשיתי מנוי לחברה שמפרסמת דירות, וקיבלתי שלוש הצעות לדירה למכירה. חשבתי להתקשר להצעה הראשונה, אך 'בטעות' נלחץ לי מספר הטלפון של הדירה השנייה. ענה לי קול של אברך נעים הליכות, ולקחתי ממנו פרטים. אחר כך ראיתי שהוא הוא המוכר העתידי. הראשון לא נשמע לי סימפטי, והשלישי פשוט אינו עונה לטלפון, רק השני ודירתו דיברו אל לבי.

נסענו לראות את הדירה, וגילינו כמה היא מקסימה בלי חסרונות בכלל. הקב"ה ברחמיו הראה לי דירה אחרת בתחילה כדי שאשמח עוד יותר עם הדירה הזאת, שגם החסרונות הקטנים שבדירה היא אין בה. כולה כלילת מעלות ממש. גם המחיר היה נמוך יותר וכלי תיווך, כך שבקניית הדירה בביתר חסכתי למעלה מחמישים אלף שקל.

בסופו של דבר, עם ההנחה שניתנה לבסוף לקונה שלי - חמישים אלף פחות מהמחיר שהתכוונתי למכור את הדירה, יצאתי מורוח בחמישים אלף שקלים יותר ממה שהייתי מוכר במיליון שלוש מאות, בלי לומר מילה על המחיר הרווח בשוק.

אני מספר את הסיפור מביתר. שבע שנים עברו מאז. התקופה הקשה מאחורינו, ואני שמח כל כך שזכיתי לעמוד בנסיון ולראות את ישועת השם. אין משפט יותר מתאים לסיים את הסיפור מדברי המדרש (דברים רבה, פרשת ראה פרשה ז): אמר הקדוש ברוך הוא: שמעו לי! שאין אדם שומע לי ומפסיד. (גליון השגחה פרטית פרשת תולדות ויצא התשפ"א)

סיכנתי את כל העסקה.

הקונה אמר שיוודע לאביו על העדכון שלי. הוא חוזר אלי ממש מרוגש מההתנהגות שלי, כי הוא ידע שיש לי חובות ושאיני צריך כל שקל, אבל ביחד עם זה הוא אמר מה שאבא שלו אמר, שהם יקנו את הדירה בשני מיליונים מאה וחמישים. גם זה בהתחשבות בחובות שלי, ו... זהו! לא רוצה - לא קונה.

מה יהיה פה? אני במצב של פיקוח נפש, והכסף שיכולתי לקבל על הדירה אינו מגיע. בכל זאת לא הצטערתי. ידעתי שעשיתי את רצון השם. באותם ימים נפטר אחד מגדולי ישראל, ומההספד שנאמר עליו התרוממתי מאוד. הגעתי להרגשה מיוחדת, מין מתנה משמים של התעלות, והרגשתי שזה בזכות ההתנהלות הישרה שלי עם הדירה. הייתי בטוח שהקב"ה לא יקפח את שכרי.

אחרי כמה ימים ראיתי בכניסה לבניין מודעה: זוג מאנגליה מחפש דירה באזור.

התקשרתי למספר שהופיע שם, והזוג הופיע. תוך כדי שהם מסיירים בבית, דופק בדלת אדם ומציג עצמו כמתווך. זה הפתיע אותי. הודעתי לו שאיני משלם דמי תיווך ולא מוריד מחיר, אבל הוא לא נבהל. הוא אמר שהוא לוקח דמי תיווך רק מהקונים.

הזוג התלהב אבל ביקש הנחה, דבר שאיני עושה, כמובן. באותו יום הגיעו אנשים נוספים, ואז פתאום התקשר הראשון ושאל: "אולי בכל זאת..." אמרתי לו: "מתווך התלהב מהדירה הזאת והוא שולח לפה אנשים. כל הזמן נכנסים לי כאן לדירה, ויכול להיות שאיני כבר מוכר אותה."

הוא נלחץ ואמר: "התקשרתי להגיד שאני מוכן להוסיף עוד חמישים אלף ולשלם שני מיליונים מאתיים."

"זה יפה", אמרתי לו, "אבל אני זקוק להפרש בשביל החובות." אחרי זמן הוא שוב התקשר ואמר: "אוסף עוד חמישים, ותמכור לי בשני מיליונים מאתיים וחמישים אלף."

כאן התרכך בי משחו. אמרתי לו: "אני רוצה למכור לך, אבל

מעשיהם של גדולים:

"תגיד לי, מה אתה עושה?"

כשדמעות בעיניו. מקורביו הקיפו אותו בדאגה: "למה הרב מוטרד? בתוך רגע אחד אנחנו מסדרים את העניין, מבהירים לפקיד עם מי הוא דיבר ודואגים לאישור כניסה מיידית!" נשא אליהם את עיניו והשיב: "אינכם מבינים. יש תזמורת, יש דגלים, ילדים עומדים ושרים... ופתאום בא מישהו ושואל אותך בארבע עיניים: עזוב את כל התזמורת ואת כל הדגלים. תגיד לי, מה אתה עשית? מה בפועל עשית בעולם? רק זה מה שאתה עושה? זה כל מה שהספקת? אני רואה כאן את כל הכבוד שנותנים לי - מטוס פרטי, מוליכים אותי, יש לי כניסה באח"מים, מכוניות ממתנות בכל מקום שאני מגיע, אבל הקב"ה יגיד לכולם: 'תישאר לרגע בצד', וישב איתי בארבע עיניים לשאול שאלה אחת: 'תגיד לי, מה אתה עושה?' כל אחד יצטרך לעמוד מול השאלה הזו, כשהוא בארבע עיניים עם הקב"ה... יהודי צריך להכין לעצמו תשובה - אני עושה משהו? נעשיתי טוב יותר במשהו אחד? שיפרתי את עצמי ותיקנתי את מעשיי?...? (הפוחת - הניזו היומי של דרשו)

בנסיעתו של מרן ראש הישיבה הגאון רבי אהרון יהודה לייב שטיינמן זצ"ל לארצות הברית, הוא התקבל בכבוד מלכים. כל בתי הספר ותלמודי התורה יצאו לקראתו. הילדים נשאו דגלים ועמדו בשורות לפניו, וכל ציבור בני התורה בא לחזות בפני קודשו, לעמוד לכבודו ולשיר לו בליווי תזמורת אדירה. היה שם מעמד אדיר לכבודה של תורה. באחד ממעברי הגבול שהיה צריך לעבור, נשא אליו הפקיד את עיניו ושאל: "אדוני, מה אתה עושה?" רבינו השיב: "אני יושב ולומד." המשיר הפקיד: "מה אתה לומד?" "לומד תורה." "ומה תעשה במה שאתה לומד?" "סנט בו הפקיד, "הלא אתה כבר זקן!" "אני רק לומד, זה כל מה שאני עושה, רק לומד." "כל הזמן זה מה שאתה עושה? כמה שנים אתה כבר לומד?" "מקטנות!" זיק של רוגז חלף בעיני הפקיד והוא הרים את קולו: "אתה... אני לא אתן לך להיכנס לארץ! מה פתאום תיכנס לפה? אדם שכל חייו לומד ואפילו לא מלמד! מה יהיה איתך אם כל היום אתה רק לומד?" רבינו יצא מלפניו

חידות:

חידת הגיון:

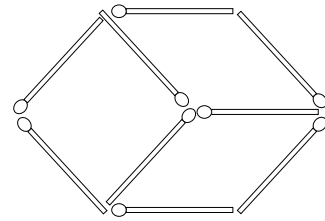
שמעון מצא שש שקיות עם כסף והתחיל לספור. בראשונה מצא 60 מטבעות בשניה 30 בשלישית 20 וברביעית 15. כשספר את השקית החמישית והשישית וראה כמה מטבעות היו שם - הבין שיש סדר מאוד מסוים בכמות המטבעות בשקיות. התוכלו לגלות כמה מטבעות היו בשקית החמישית וכמה בשישית?

פתרון לחידה מהעלון הקודם:

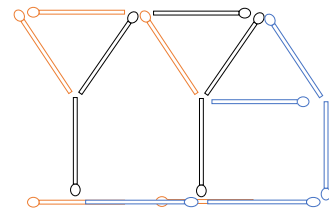
$$4+5=3^2$$

חידת גפרורים:

כיצד ניתן ע"י הזזת 3 גפרורים בלבד, לקבל 3 משולשים?

פתרון לגפרורים מהעלון הקודם:

כל החידות באדיבות חיים כץ a0533180118@gmail.com

בדיחות:

אחמדניג'ד נכנס למגיד עתידות, ושואל אותה מתי הוא ימות.

המגיד מסתכל על כף ידו, ואומר: "הזמן המדויק לא ידוע לי, אבל ודאי תמות יום לפני החג של היהודים". אחמדניג'ד נלחץ, ושואל: "איזה חג?"
אומר לו המגיד עתידות: "חג חדש שלא כתוב אצלם בתורה".
"-איזה חג?"
"-ביום שתמות - יהיה להם חג"...

בחור מצית סיגריה באמצע הפגישה. שואלת הבחורה: "אתה תמיד מעשן?"
"לא", עונה הבחור, "רק כשמשעמם לי"...

לעולם אל תצחק על הבחירות של אשתך. אחד מהם זה אתה.

זקן שמעט נהיה חרש, קנה מכשיר שמיעה. שאל אותו הרופא: "מה המשפחה שלך אומרת על זה?"
השיב לו הזקן: "לא סיפרתי לאף אחד, ומאז שיניתי את הצוואה שלוש פעמים"...

לא מבין למה כולם אומרים שחם היום...

הידעת ש:

פתגם:

